

عنوان مقاله:

ارزیابی کارآمدی اقتصادی انقلاب اسلامی ایران

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری، بانکداری و اقتصاد ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

یعقوب ربیعی مطلق - کارشناس ارشد تاریخ انقلاب اسلامی پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی

علی محمدی - کارشناس ارشد اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

فرهاد کوچک زاده - کارشناس ارشد علوم سیاسی و روابط بین الملل دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

ایجاد توسعه و رفاه اقتصادی از مهمترین کارویژه های هر نظام سیاسی می باشد. ایران از دهه ۱۳۴۰ شمسی حرکت به سمت توسعه را آغاز کرد. اما رویکردها و عملکردها رژیم پهلوی باعث شد تا ایران در مسیر توسعه متوقف بماند. انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۳۴۰ فصل جدیدی از تولید بسترهای لازم و رویکردها را برای گذار به سمت توسعه ایجاد نمود. گذشت بیش از ۴۰ سال از انقلاب اسلامی می تواند فرصتی برای سنجش میزان کارآمدی انقلاب اسلامی و نظام برآمده از آن است. در پژوهش حاضر که مبتنی برروش توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای تنظیم گردیده است تلاش می گردد بر اساس پنج مولفه شاخص توسعه انسانی، ضریب جینی، درآمد سرانه بر حسب قدرت خرید، مبارزه با فساد، شاخص توسعه صنعتی و با استفاده از نماگرهای اقتصادی کارآمدی اقتصادی انقلاب اسلامی به تحلیل گذاشته شود. بررسی نشان می دهد که درتحلیل و برآورد از کارایی نظام اقتصادی باید روند های بلند مدت آن نظام اقتصادی را تحلیل کرد و نباید محدود در یک مقطع کوتاه مدت شد. هر اقتصاددیممکن است در یک دوره ای متاثر از شوک های سیستمی و غیر سیستمی دچار رکود و بحران شود. اما روند حرکت بلند مدتهمان نظام اقتصادی می تواند رو به جلو باشد. بر این اساس با وجود عقب افتادگی های اقتصادی دهه ۹۰ شمسی، نظام برآمده از انقلاب اسلامی توانسته است در بخشی از ۳ حوزه شاخص توسعه انسانی، ضریب جینی، درآمد سرانه بر حسب قدرت خرید، مبارزه با فساد و شاخص توسعه صنعتی موفق جلوه نماید و در برخی دیگر از شاخص ها با عقب ماندگی هایی مواجه است.

کلمات کلیدی:

انقلاب اسلامی، کارآمدی اقتصادی، شاخص توسعه انسانی، ضریب جینی، درآمد سرانه بر حسب قدرت خرید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056294>

